

Kelet-Európában, szorosabban véve a Kárpát-medencében viszonylag nagy számban előforduló fajta.

A gerinctelenek családjába, a mindenevők törzsébe tartozik. Igénytelen, az éhséget és a fáradságot egyaránt jól tűri. Élmezése alig kerül valamibe, hiszen egy zenei frázison napokig elrágódik, egy versenyművel pedig évekre megelégszik. Éppen ezért tartása nagyon gazdaságos, tartási költsége a házikutya és a kínai rikakuli között helyezkedik el. Könnyen szaporítható, akár átültetéssel vagy áthelyezéssel, bár legfőképpen önmorzsolással szaporodik.

T.i. a musicusok legtöbbször bizonyos életkorban általában *musicus pedagógos*szá. Ez nagyon veszedelmes fajta. Felűnése esetén azonnal értesíteni kell a polgárőrséget és az ENSZ egészségügyi szervezetét. Egyetlen ilyen egyed városrészeket fertőzhet meg, ha ennek nem álljuk útját idejekorán.

Nagyon kifinomult, mondhatni rafinált zsákmányszerző módszereik vannak. A kiszemelt zsákmányt, löbnyire fiatal, romlatlan gyermekeket szelíd szavakkal magukhoz édesgetnek, majd egy gyors és előre kitervelt mozdulattal egy kínzóeszközhöz láncolják őket. Ezeket a kínzóeszközöket zongorának, hegedűnek vagy harsonának nevezik. A gyanúlan fiatal ezután ehhez láncolva éli további életét, a szabadulás vagy az anyagi jólét legkisebb esélye nélkül. Ezek a gyermekek azán idővel szintén pedagógosok lesznek, kik ismét musicusokat hoznak létre, kik aztán stb. stb. A rendszer magát mindig újratermeli, tökéletes és megállíthatatlan.

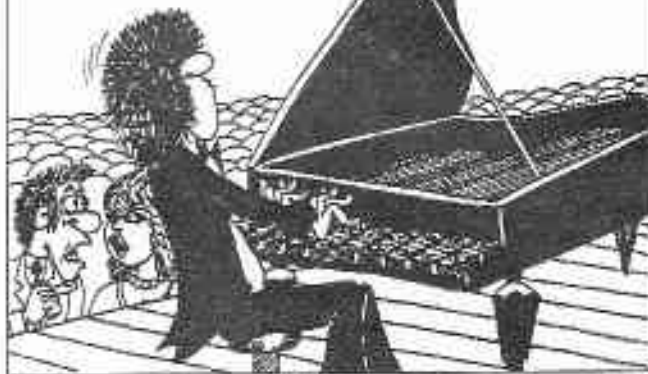
Az ifjú musicusokat külön erre a célra létrehozott épületekben nevelik.

Cellaszerű helységekből, kínzóeszközök társaságában vagy külön e célra kialakított kínzóterekben — sajátos nyelvjárásuk szerint gyakorlóterekben — élnek életüket.

Esténként az ifjú musicusokon különös nyugtalanság lesz úrrá. Sürgős szükségét érzik annak, hogy másnemű társaikat az újabban tanult tudományokba bevezessék. Különösen egy speciális alfaj, a rézfúvósok jeleskednek ebben. Elmagyarazzák a gyengébb nem egyedeinek a helyes szájtartást, az övjáték izmainak szerepét a helyes légzésben, lihegésben, egyszóval az élményt adó élvezetes játékban, a nyelv szerepét és alkalmazásának

Most már tudom, hogy miért volt olyan drága a belépőjegy...

módját, és mindezeket a gyakorlatban is bemutatják, de szigorúan tudományos alapon. Megvetik a száraz teóriát, mert véleményük szerint egy érzékletes bemutató minden elméletnél többet ér. Hiszen „Zöld az élet arany fája, és száraz minden teoria”.

Különbösből esemény nem is zavarja életüket egészen a vizsga időszakig.

Ilyenkor kis lélekvesztőket a tudományok viharzó tengerén kell átvezetniük, a kötelező tárgyak Szkillái és Karibdíszei között.

A musicus hungaricus másik nagy alcsoportja, a musicus orkesztrális, vagy ahogy ők nevezik: a zenekari muzsikusi életvitel is megérdemli a tudományos vizsgálódást.

Ez is igénytelen fajta. Télen kisebb mozgásokkal is beéri, de a tavasz közeledtével határtalan izgalom vesz rajta erőt, izgatottan nyüzsög, tárgyal, szervezkedik. Kisebb-nagyobb csoportokba (úgynevezett zenekarokba) szerveződve, kirajznak a Kárpát-medencéből és elvándorolnak a Pó síkságra, a Pireneusi félszigetre a Dél-Német Alföldre. Egyes fejlettebb egyedeik egészen a Japán szigetekig, sőt Ausztráliáig is eljutnak.

A vándorlás alatt alig esznek, ilyenkor testsúlyukból sokat veszítenek, ezt azonban könnyedén elviselik a szent cél, a művészi hatás és a valutaszerzés érdekében.

Érdekes, hogy folyadékigényük az utazás alatt határtalanul megnő. Ezért a kirajzott egyedeket sajátos folyadék-szerző helyeiken — úgymint Taverna, Gasthaus, Bierstube, Lokal — tanulmányozhatjuk. Ezek a helyeken kisebb csoportokba verődve teszik próbára alkoholtűrő képességüket. Gyakran látogatják ezenkívül a szent helyeket, úgy mint Quelle, Neckermann, Kaulhof, hol ihletet nyernek, úgy látszik, művészetük tökéletesítéséhez.

Így tengetvén életüket, életük alkonyán miben bízhatnak? Csak abban, hogy elérkezvén a túlvilági nagy Koncertterembe, az öreg Bach János Sebestyén szelíd mosollyal megbocsátja nekik azt, amit itt a földön az ő nevében elkövettek.

Völgyi Ernő

Lapszámunk karikatúráit Ferter János készítette.

A NAGYBŐGÓS REZIDENS

A Nemzetközi Nagybőgős Szövetség elnöke, David Neubert professzor, 1995. április 11-én kelt levelében közli, hogy a szövetség vezetőségének döntése alapján a magyarországi képvisellel *Saru Károly* gordonkaművészt, a MÁV Szimfonikus Zenekar szólamvezetőjét, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozatának tanszékvezetőjét bízzák meg.

A szövetség — melynek lapja jól ismert szakmai berkekben — tagjait rendszeresen tájékoztatja többek között a legújabb hangszer- és kontaktatásokról, a különböző márkájú nagybőgők korrekciótól—ig áráról, mesterkurzusokat tart, ösztöndíjakhoz juttatja a tagokat, stb.

Az újonnan kinevezett magyarországi „rezidens” a szövetség és a hazai nagybőgős társadalom számára szorosra fűzését tekinti legfőbb feladatának.

— K. G. —

LEVÉL DEBRECENBE

Kollár Imre Főzeneigazgató
Kovács János Igazgató
részére
Debreceni Filharmonikus
Zenekar

Tisztelt Igazgató úr, kedves Mester!

Az IBM Magyarország nevében szeretnénk őszintén gratulálni a zenekarnak és karmesterének azért a bizvást mondhatom európai színvonalú produkcióért, amivel ma délelben a Nemzeti Galéria és a Bartók Rádió közönségét megörvendeztetétek.

Cégünk büszke arra, hogy egy ilyen színvonalas együttest szponzorálhat. Öröm tudni, hogy a súlyos költségvetési nehézségek ellenére — ami, mint olvasom, Debrecen sem kíméli — egy igazi nagyzenekara lehet a városnak, amelyre joggal büszke.

További munkájukhoz erőt és egészséget kívánok.

Tisztelettel és üdvözlettel:

dr. Nagy Bálint
marketing kommunikációs
igazgató

SZOLGÁLTATÁS

KÖZÖS ÁRVERÉST TARTANAK A
RÁDIOZENEKAR, VALAMINT A MÁV
SZIMFONIKUS ZENEKAR FELESLEGESSÉ
VÁLT HANGSZEREIBŐL 1995. JÚNIUS 17-ÉN
9 ÉS 16 ÓRA KÖZÖTT A MAGYAR RÁDIÓ
MÁRVANYTERMÉBEN.
AZ ÁRVERÉSRE KERÜLŐ HANGSZEREKET
JÚNIUS 16-ÁN, 9 ÉS 16 ÓRA KÖZÖTT LEHET
MEGTEKINTENI.

Zavar a zenekarban?

1995. február 8-án kelt levelében a Budapesti Fesztiválzenekar felvételét kérte a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségébe. A felvételhez szükséges adatlapok kiküldése után munkatársunk előszóban próbált tájékozódni eme örvendetes döntés keletkezésének háttéréről, továbbá a fesztiválzenekari viszonyokról (zenekari tanácsról, melynek megléte egyébként a felvétel alapfeltétele, továbbá a zenekari tanács hatásköréről, illetőleg a zenekar vezetőségéhez fűződő viszonyáról).

Sajnálatosnak tartjuk, hogy a zenekar vezetője, Fischer Iván nem tudott a felvételi kérelemről, ami azt a benyomást kelti, hogy a zenekari vezetőség nem kellően tájékozott egymás levelezését illetően. Úgyszintén sajnálatosnak ítéltük munkatársunk nem kimondottan udvarias elküldését, valamint azt a tényt, hogy az újonnan megválasztott zenekari „képviselő” egyik tagja, Szabó Péter sem kívánta kommentálni a történeteket.

Csupán remélhetjük, hogy a Fesztiválzenekarban is kialakulnak azok a feltételek, melyek lehetővé teszik nemcsak a demokratikus működést, de alkalmasint a hasonló szimfonikus zenekarok által létrehozott szövetség és lap baráti érdeklődését is.

ZENEKAR

A Magyar Szimfonikus Zenekarok
Szövetségének, valamint a
Magyar Zeneművészek és
Táncművészek Szakszervezetének
közös lapja

A szerkesztőség címe: Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége,
1068 Budapest, Városligeti fasor 38. Telefon: 34-28-927, Fax: 34-28-372

A szövetség elnöke: Pópa Péter A szövetség titkára: Jobbágy Ervin

Felős szerkesztő: Csontos János Felelős kiadó: Pópa Péter

Művészeti szerkesztő: Fueskö Miklós

A lap tervezését és nyomdai előkészítését a

Többlet Szószabó Stúdió végezte.

Cím: 2011 Budakalász, Vasút sor 122. Telefon: 06 (30) 426 504

A nyomdai munkákat a Németh Nyomda készítette. Tel.: 06 (60) 319 980

ISSN: 1218-2702

